

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 216

Prosinec 1972

Josef Falta

POD STROMEM VZPOMÍNEK

Ne, neměl pravdu Jaroslav Seifert, když řekl v jedné své básni, že "jako jiskra z komína vzpomínka rychle zhasíná." Neměl pravdu, protože rozhrneš-li jenom trochu jemný prášek popelu, jiskra vyletí, zazáří, je živá pod zdánlivě mrtvým zbytkem toho, co kdysi plápolalo tak vysoko. Dovede nám to vánoční čas. Obloha nám sice vždycky připomíná korunu obrovského stromu s miliony třpytných hvězd a víme v té chvíli, jak jsme spjati s nekonečnými dálkami. Mimoto však každý z nás má v duši vlastní vánoční stromček, ba košatý strom, který se zelená (jako ten Goethův) celý rok, ale o vánocích rozkvétá divukrásnými květy, z nichž srší vzpomínky — jiskry stále živého ohně.

V dávné době, kdy dívky schovávaly pečlivě do zásuvek vonících levandulí nebo pižmem knížky z deskami trochu naditými a se závěrovou sponou, napsal Jan Neruda do jednoho takového památníku veršované věnování: "až také já se někdy zakutálím v ten kraj, jenž blažen prý a bez muky . . . a Vy v teskném vzpomínání vezmete ten lístek do ruky . . . at' zní Vám jako z dálky pozdravení . . ." Možná, že paměť mi v něčem selhala, ale začátek a konec je jistě správný.

A tak se nám s vánočním sněhem sypou také taková pozdravení z dálky, ne milostná, ale milá a podmaňující. Hovoří k našemu nejistému dnešku, k našim úzkostem a smutkům a přece k jiskrákům hořícím v popelu. Hovoří k nám z deníků — máme-li odvahu psát si je — hovoří a my vidíme a cítíme, jak bylo. Poučení i pro ty, kteří tak rádi shlížejí na minulost s pohrdáním nebo netečností.

* * *

Byli jsme v Lilla Essingen, v jednom z předměstí Stockholmu, kolonie uprchlíků z Československa: Češi a Slovinci, ale většinou naši Němci, Podkarpatští Rusové a Maďaři, také však Poláci s českými manželkami, Rakušané s babičkami z Moravy, Němci z říše, Češky provdané za Švédy a zbožně uschováající poklady ze starého domova: domovní klíč veliký jako k nebeské bráně, tuba thymolínu, což byla zubní pasta, kostka českého cukru a uschlé růže ze strýčkovy zahrady, nějaké fotografie a dopisy, a modlitební knížky české i hebrejské. Bývaly v Lilla Essingem dýchánky se švestkovými knedlíky, věc v "Benátkách severu" nevidaná, a když jednou stockholmský rozhlas vysílal Prodanou nevěstu, bylo v Lilla Essingen jako v Národním divadle: z otevřených oken jásalo Věrné naše milování a všechny árie, českým lidem tak drahé.

Scházelí jsme se také k poslechům Londýna a ovšem i Prahy. A 5. listopadu slyšeli jsme z pražského Veletržního paláce mluvit po Henleinovi říšského ministra propagandy dr. Goebbelse. Chlubil se, že řečnil v Praze už před deseti lety a prorokoval, jak to dopadne. Nacionální socialismus se prý teď rozlil po Evropě a bude ji řídit, kdo nepůjde s námi, toho rozdupeme, říkal Goebbels, a dodával, že strana musila krotit nedočkavce, a poučovat je, že "pomsta je krmě, která se musí jíst vychladlá." Nechtěli jsme tuto válku, vykládal Goebbels, ale sedm let jsme se na ni připravovali, teď Poláci leží v prachu, máme však proti

sobě Angličany, a ti mají tuhý život jako psi. Budeme s nimi mít více práce, ale koneckonců jsou to taky Germáni a tak jsme rádi, že budeme moci zkrřížit zbraň s tak houževnatým nepřítelem. Porazíme ho ovšem a v Evropě zřídíme rozsáhlou germánskou říši. Máme teď ještě v leccem nedostatek, ale po válce nám nastanou nádherné časy, krásnější než kdykoli, potravin bude hojnost, ba nadbytek, a v obchodech bude všechno, co si srdce bude ráčit. Z války si zapamatujeme pouze to příjemné. Kdo se války zúčastnil, bude vzpomínat jenom na hrdinské činy a obyvatelé pobořeného Berlína a Hamburku budou hledět spatra na lidi z Mnichova a Vratislavě, kteří nepřátelské nálety nezažili. Už teď si uvědomujeme, že život se utváří jenom válkou . . . ujistil Goebbels a za zpěvu válečných a vlasteneckých písní odcházel s protektorem Neurathem a s Henleinem uličkou mezi "statisicovým davem."

Zaslouží si vůbec ten "d'ábel" Goebbels, abychom ještě po tolika letech citovali jeho hysterickou řeč? Nezaslouží, ale je dobře si připomenout, jaký duch tehdy vanul Evropou a jak nám tito představitelé "mladého světa" znesvětili Prahu a celou československou zemi. Ve vánočních novinách se k nim přidružila "nová garnitura" českých "žurnalistů," kteří se pyšnili, jak se "s odvahou a chutí průkopníků pustili do záslužné práce proti duševnímu moru viřenému starší generací." A veřejní zaměstnanci musili skládat novou úřední "přísahu věrnosti Adolfu Hitlerovi, ochránci protektorátu."

* * *

Byla to zlá doba v tom roce čtyřicátém, Hitler ovládal víc než půl Evropy, a když se schylovalo k vánocům, sovětský komisař zahraničí Vjačeslav Molotov si v Berlíně pochvaloval spojenectví Moskvy s Hitlerem proti "demokratickým plutokratům," a Hitler mu nabízel m.j. celé evropské Turecko a podílnictví na Dardanelách s Německem a Itálií. Vojtěch Tuka v parádní gardistické uniformě podpisoval s Ribbentropem smlouvu o připojení "slovenského státu" k ose, založené v červnu; velvyslanec Papen (v Norimberku ho po válce osvobodili) intrikoval na Balkáně a tlačil k ose Bulharsko, Rumunsko a Maďarsko; připravoval se německý a maďarský útok na Jugoslávii. Národy projevovaly odpor proti spojování s Německem, v Rumunsku došlo k občanským bojům, ke krvavým řežím mezi fašistickými skupinami a k hromadným popravám, a všude, i ve Švédsku, se vyrojily buňky nacistické páte kolony, jako teď komunistické.

Ale k vánocům se sešly i radostné události, některé se dočasně změnily, jiné potvrdily a vcelku přece osvětlily budoucnost. Mussoliniho vojska, která v létě tak zákeřně vpadla do zad Francii, utíkala v Řecku a Albanii od porážky k porážce a v africké poušti se italská armáda úplně rozpadla, jak hořekoval maršál Graziani. Britské válečné lodí pronikly až do Jadranského moře a s pomocí letectva rozprášily Mussoliniho italské válečné loďstvo i ve Středozemním moři. Také zde se ukázalo, že ani diktátorům se nesejí pohodlně na bodácích: italská vojska pře-

bihali a na rukávech nosili pásky: "Pro koho? Pro co?" Na pochod se dali také de Gaullovi svobodní Francouzi — dobyli přístavu Libreville a obsadili Gabon, západní část francouzské rovníkové Afriky, což byl základ k pozdějšímu slavnému tažení přes pouště na sever.

Čechoslováci měli zvláštní zadostiučinění: anglické a švédské noviny otiskovaly obrázky o přiletu československých letců z Francie, o přehlídce premierem Churchilllem a prezidentem Benešem, o vítání "československé legie" po příjezdu do Anglie, a podrobné zprávy o prvním úspěšném zásahu československých letců proti Němcům v bitvě o Anglii.

Také Spojené státy poslaly dárek: znovuzvolený prezident F. D. Roosevelt pronesl 29. prosince slavnou rozhlasovou řeč, že kdyby podlehla Anglie, evropská a asijská váleční štváci by ovládli svět na souši i na moři a "v Americe bychom žili pod namířeným nepřátelským revolverem a v nebezpečí vojenských i hospodářských pum. Děj se co děj, Spojené státy budou podporovat Anglii — žádný diktátor nezmění naše rozhodnutí."

Londýn byl tehdy majákem naděje svobodných a dočasně porobených národů a poctiví lidé rozuměli dobře: ve Francii obsazené i neobsazené rostlo podzemní hnutí, v Holandsku demonstrovali studenti proti deportacím židů, okupantům se bránil i dánský král a dánská vláda a v Norsku se vzepřeli Němcům a vládě quislingových kolaborantů soudcové všech institucí, prohlásivše statečně, že pro ně jsou směrodatně jenom norské zákony a ne příkazy okupantů. Ba členové norského nejvyššího soudu nakonec do jednoho resignovali. (Málo následovníků měli tito norští soudcové v poválečných diktaturách!)

Také intelektuální svět a pracovníci v sociálních a náboženských hnutích stáli proti diktaturám a byli z jejich prvních obětí v okupovaných zemích, i v Československu. A zas jsou tu příklady skvělé statečnosti skandinávské: spisovatelka Sigrid Undsetová, tak mírná a obětavá, se stala válečnou hrdinkou v ostřelovaném Stavangeru, a proti tomu sláva nositele Nobelovy ceny Knuta Hamsuna zhasla rázem, když se prohlásil pro nacismus. Zahrádka jeho domu byla do rána plná jeho knih z lepší minulosti — naházeli mu je tam čtenáři a někdejší ctitelé. (Jak shovívavá byla naopak literární veřejnost americká k Erzovi Poundovi!)

* * *

Že ten rok čtyřicátý byl takřka od začátku zoufale neblahý, zkrášlili jsme si ve Stockholmu vánoce znamením naděje, spojivše zvláště vývoj na Blízkém východě a v Africe s třemi králi. Postavili jsme si je v duchu do čela vítězného vojska, jež hnalo před sebou, obklíčovalo a po tisících zajímalo vybrané bojovníky osy. Naděje ovládala i uprchlické večírky a schůze, kde ti cizí, kteří u nás strávili několik let politického exilu, prohlašovali Československo za svou druhou milovanou vlast. Rakouská uprchlická mládež měla dokonce bojovnou píseň o "návratu jara" na nápěv — Dvořákovy Humoresky.

Všecky naděje a strachy prožívala s námi nezapomenutelná paní Amélie, hraběnka Posseová, švédská spisovatelka, ochránkyně všech uprchlíků a neochvějná zastánkyně všeho československého.

Třebaže jsme všichni tak lnuli k sobě, o tom Štědrém večeru jsem s jakousi zatvzeleností chtěl být sám. K sváteční večeři jsem ovšem musil jít, slavili tam náhodou také jeden z osmi dnů chanuky, slavnosti světle. Ale potom jsem se vydal pěšky po dlážděném nábřeží Mälarského jezera do vnitřního města. Byla hvězdná mrazivá noc, s balkonů a z oken domů v okolí žářily rozsvícené stromčeky a blikající svíčky ozdob, ulice byly prázdné, kostely zavřené, bylo ticho, ticho, ale ne takové, jaké bývá o Štědrém večeru u nás, když klidně mrzne a kraj je jako pod velkou bílou duchovou. Na švédském venkově, zcela odlišném od našeho, je všechno jiné. Z roztroušených statků sjíždějí se tam rodiny na saňích na půlnoční s rozžatými svíčkami v lucernách, ale města si ovšem žijí po svém.

Vrátil jsem se tedy do bytu a strnul jsem údivem, jak manželé Israelských změnili můj pokoj. Na stole místo obvyklých papírů, novin a knih ubrus, svícen se svíčkami mísa s ovocem, uprostřed váza s chvojím a o ní opřené Sudkovy fotografie rodiny, které nedávno přivezlo z Prahy děvče zachráněné a vyvezené švédskou pomocnou organizací. Vedle ležely fotografie pražských zákoutí a zasněženého Karlova mostu — přinesl je inženýr Jakerle a připsal trochu pozměněné starodávné přání: "Napřesrok v Praze!" A ještě tam byla vánočka, upekli ji mladý Mikulinczer, pekařský synek z Užhorodu, který kdekomu pyšně vyprávěl, jak krásné město se stalo za republiky z jeho rodiště.

Bylo pak těch vánočních návštěv ještě několik: mj. v Lidingoe, čarovně ozdobeném večerní jinovatkou, v rodině vyslanec dr. Kučery a jeho ženy architektky, dvou vzácně ušlechtilých lidí, kam přišli i Jakobsonovi (z brněnské university a uprchlí z Dánska) a grafik Hugo Steiner-Prag, a u baťovského ředitele pro skandinávskou oblast p. Ryšánka, jenž podle slov Pisma obouval bosé uprchlíky.

Po těchto vánocích se ještě mnohokrát zatmělo, ale světlo vítězství svobody nezhaslo a tak věříme pevně, že nezhasne už ani teď.

Od Kučerů jsem si nesl také knihu nevánočně velikou a těžkou. Půjčili mi Ideu československého státu, kterou v roce šestatřicátém vydala Národní rada československá v Praze. Znal jsem ji z domova a ve Stockholmu jsem si z ní vypisoval. Bylo poučné číst v té chvíli zejména úvahy našich státníků a jejich víru v demokracii, kterou jsme jako národ opravdu neznadili. A stejně poučné bylo srovnávat obsah knihy s tím, co v tom roce čtyřicátém prozradil ve své knize bývalý Hitlerův důvěrník a gdaňský guvernér o německých plánech s přestěhováním Čechoslováků z "německého prostoru" do Ruska, a co se v jiné německé knize psalo o budoucnosti "nejmladšího státu Evropy," t.j. o pobřežnovém Slovensku a o dobrodiní, které mu Hitler prokázal.

* * *

Po druhé sešel jsem se s knižkou o Ideji československého státu onehdy na chicagském vánočním dobročinném bazaru Československé ženské národní rady v exilu, koupil si ji a odnesl domů. Bezmála čtyřicet let nezměnilo v podstatě nic na jejím obsahu — a jak nám teď zní závěrečná slova z úvahy Milana Hoždí!

Ale tady se vrátíme zas k uprchlickým vánocům, k svátkům naděje. Ze všech bazarů ČZNRA (a každý byl hezký)

ten letošní byl nejkrásnější nejen pro velkou návštěvu, pro vkusný umělecký ráz a pro kouzlo dětských očí a hlásků. Je v těch bazarech něco, co slovy nevystihneš, je v nich zdroj zvláštního úchvatného štěstí. Exulantky, které to všecko rok co rok připravují, chtějí opatřit trochu vánočního tepla těm, kdo se zmitají v tom dnešním divném světě zloby, nepřízně a nedůvěry. Spojuje se tu mnoho sil: dobrota a ušlechtilost, umělecký talent, vřelost srdce a to, co po nás stále žádal Masaryk: schopnost vcítit se do postavení potřebného člověka.

Jsou mezi nimi ženy, které samy prošly žalářmi nacistickými a komunistickými, ženy, jejichž rodiny vyhynuly v močálech diktatur, a i jejichž děti se staly obětmi této politické a nelidské zřůdnosti. Jsou tam vidět generační složky: děti, které sem přijely s rodiči nebo se jim tu narodily, už samy mají rodiny a přicházejí s těmi nejmenšími, zvědavými stvořeníčky, která na vánočním bazaru a jeho programu objevují teprve svět, drobnými prstíčky se opatrně dotýkající bazarových srdíček.

Ta srdce nás spojují, čím dál více silí v nás vědomí, že patříme neodlučně k sobě, vědomí takřka rodinné jednoty a jednoty cílů. A to je snad ta největší, nejzářivější hvězda našeho vánočního stromu. Ptal-li se kdysi básník "kdeže loňské sněhy jsou," ptáme se dnes my při všech těchto vzpomínkách: Kdeže jsou všichni ti lidé, které jsme potkali, s nimiž jsme pracovali a měli je rádi? Jako v té školní říkance?

Vánoční strom s hvězdami vzpomínek nás s nimi navěky spojuje. Básník tedy, jak jsme řekli na počátku, neměl pravdu. A to je štěstí jeho i naše. Vzpomínky nezhasínají a platí Nerudovo: jsou jako z dálky pozdravení.

PANORAMA – vánoční dárek

HISTORIE ČECHŮ A SLOVÁKŮ V AMERICĚ

Dejte ji nejen svým nejbližším, ale též svým přátelům Američanům. Kniha jim jak svými hodnotnými články, tak biografiemi jednotlivců poví mnoho, nač můžeme být hrdi. Přistěhovalci českého a slovenského původu udělali v Americe kus dobrých práce, vyznamenali se svojí pracovitostí, houževnatostí a dobrými vlastnostmi charakterovými. Panorama jejich život a působení v nové vlasti, již vždy byli odpovědnými a loyálními občany, zachycuje způsobem, který získal mnohé pochvalné uznání.

Pomozte rozšířit Panoramu mezi svými americkými přáteli, tak aby si mohli utvořit správný obraz o přínosu Čechů a Slováků v Americe.

Cena Panoramy je \$7.00 včetně poštovního, knihu rádi bez prodlení odešleme poštou. Rovněž ji můžete koupit v úřadovně Čs. národní rady americké, 2137 So. Lombard Room 202, Cicero, Ill. 60650.

AMERICAN COUNCIL OF NATIONALITIES SERVICE vydal pro r. 1973 kalendář o 13 stranách (velikosti 9¼ x 13 inchů) s barevnými ilustracemi umělců amerických národnostních skupin, jehož účelem je obrátit pozornost veřejnosti k přínosu, který Americe svými schopnostmi dali imigranti různorodého národnostního původu.

Cena kalendáře je:

\$2.00 za 1 výtisk

\$1.80 za 1 výtisk při odběru 10-24 výtisků

\$1.60 za 1 výtisk při odběru 25-199 výtisků

\$1.40 za 1 výtisk při odběru 200 či více výtisků.

Jeden z obrázků, jež kalendář přináší, je dílem čs. malíře Tomáše Hovorky, který žije ve Wisconsinu.

Objednávky kalendáře adresujte: A.C.N.S., 20 West 40 Street, New York, N.Y. 10018.

* * *

Na stejné adrese si můžete objednat brožurku "How to become a citizen of the United States." Cena \$2.00, šek je třeba vystavit na A.C.N.S. Brožurka uvádí všechny informace potřebné ke složení naturalizační zkoušky a 134 příhodných otázek a odpovědí.

PŘEDSEDNICTVO ČSNRA

přeje

SVÝM VĚRNÝM ČLENŮM
A PŘÁTELŮM

RADOSTNÉ VÁNOCE

A ZDRAVÍ A ŠTĚSTÍ

V NOVÉM ROCE

ZPRÁVA Z PŘEDSEDNICTVA

Pravidelná měsíční schůze se konala v úterý večer dne 5. prosince. Předsedal úřadující místopředseda br. Ferjenčík. Omluveni: ses. Vlasta Vrázová a Olga Kovářová, br. Rausch, Čihák, Brym.

Po schválení zápisu br. tajemník Chalupa předložil dopisy vyžadující projednání předsednictvem. Došly odpovědi reagující na podání Rady prezidentu Nixonovi o neutralizaci Československa. V příští schůzi Porobených národů v Chicagu se bude též jednat o připravované konferenci v Helsinkách. Výboru Captive Nations bylo již dříve zasláno naše memorandum. Na schůzi bude Rada zastoupena br. Štefanem Kopeckým. Klub svobodné kultury zve na přednášku dr. Jaroslava Drábka z Washingtonu, D.C. (8. prosince) na téma "Komunisté a právní řád." Předsednictvo pověřilo br. Schwarzenberga, aby promluvil úvodem k přednášce dr. Drábka.

Ses. Langová podala zprávu za úřadovnu. Pracovníci úřadovny pracovali na Folk Fair a pracích po jeho ukončení, připravovali nálepkovou akci a za pomoci dobrovolných pracovníků rozeslali dopisy s nálepkami všem členům Rady a předplatitelům časopisů, vedli stánek Rady na vánočním bazaru Čs. ženské národní rady (v němž prodávali knihy, nálepky, vánoční pohlednice a reprodukce), a kromě těchto akcí se starali o běžný chod úřadovny, t.j. vyřizování korespondence, provádění účet. záznamů, vysílání stvrzenek atd.

Byly schváleny proplacené účty. K předložené finanční zprávě předsednictvo doporučilo, aby se sešel finanční výbor, posoudil finanční stav a učinil další opatření.

Předložena zpráva ses. Vrázové, v níž referuje, že p. Eduard Řehák si vyžádal kopie našeho memoranda do Štrasburgu na konferenci, kde je odevzdal Politické komisi, předsedovi Komise pro evropské národy prof. Waltrovi Hoferovi ze Švýcar, a také tisku. Memorandum si vyžádal také Rev. Blahoslav Hrubý, který odjížděl na sjezd církví. — Dr. Jan Papánek zaslal materiál z United Nations týkající se obžaloby Kuby proti Spojeným státům v otázce Puerto Rico. Br. Schwarzenberg byl pověřen, aby materiál použil k přípravě textu o sebeurčení národů.

Projednávány další záležitosti, kupř. administrativní otázky týkající se Věstníku. Jednáno o zájezdu zpěváka Kryla do USA, který plánuje na jaro příštího roku a o jeho žádosti o určitou pomoc při zorganizování zájezdu. Br. Šalomoun se táže, zda by bylo možno zaříditi, aby se otázka připravované konference o evropské bezpečnosti a požadavek neutralizace Střední Evropy — a tím i Československa — dostaly na některý z televizních pořadů. Po ukončení diskuse k těmto námětům byla schůze předsedajícím br. Ferjenčíkem ukončena v 10. hod.

Z UDÁLOSTÍ V ČESKOSLOVENSKU

CO SI KOMUNISTÉ SLIBUJÍ OD EVROPSKÉ KONFERENCE

Ve všech úvahách a článcích, jež se obírají přípravami konference o evropské bezpečnosti, se stále opakují požadavky neporušitelnosti hranic, a to nejen předválečných, ale i hranic vytvořených v důsledku druhé světové války. Znamená to, že má být odepsána Litva, Lotyšsko, Estonsko, Pomořany, Polská Ukrajina, Podkarpatská Rus, Bessarábie, atd? Komunisté stále tvrdí, jakoby chtěli ubezpečovat sami sebe, že Evropa prý dochází k poznání, že neexistuje jiná cesta k bezpečnosti Evropy, než cesta uznání a respektování hranic, které vznikly v důsledku porážky fašismu a poválečného uspořádání poměrů v Evropě. Je až nápadné, proč čs. komunisté toto stále zdůrazňují, vždyť je víc jak samozřejmé, že nikdo si nedělá právo na změnu československých hranic. Nebo je to snaha již předem vyloučit jakékoliv jednání o těch územích, jež Sovětský svaz zabral po porážce fašismu? Hrají čs. komunisté opět úlohu mouřenína? Západ prý tvrdí, že by se při mnohostranných přípravných jednáních měly řešit širší otázky, například otázky vojenské. Není prý to nic jiného, než pokus o průtahy. Samo složení delegací na přípravných jednáních umožňuje řešit a vyřešit pouze otázky související s přípravou konference, ale nic víc. Není prý také vyloučeno, že se země NATO budou snažit využít jednání k pokusům o oslabení jednoty socialistických zemí, neboť po zahájení přípravných rozprav v Helsinkách 22. listopadu t.r. to bylo Rumunsko, které zdůrazňovalo nedotknutelnost hranic, a to i v soustavě obranného systému zemí Varšavské smlouvy. Rumuni se stále obávají osudu, který potkal Československo r. 1968, když ostatní země Varšavské smlouvy v zájmu uchování socialistického systému Československo okupovaly. Pokusy o zasahování do suverenity socialistických zemí jsou prý v přímém rozporu s duchem, kterým se musí celoevropská jednání řídit, jestliže mají splnit své poslání.

STRACH Z VOLNÉHO POHYBU IDEJÍ

V dokumentech ze zasedání orgánů NATO a v některých prohlášeních západoevropských zemí v souvislosti s celoevropskou konferencí prý se objevoval požadavek, aby se jednalo o "volné pohybu idejí." Komunistické stanovisko prý je zcela jasné. Jsou pro to, aby byla rozšířena výměna myšlenek, které napomáhají upevnění míru, ale jsou proti takové výměně idejí, která by znamenala pronikání idejí podporujících společenský řád založený na vykořisťování člověka člověkem, idejí, které mají rozkládat socialismus a které jsou v rozporu s úsilím a cíli pokrokového lidstva. Necht' nikdo nepočítá s tím, že se setká se souhlasem k pašování ideologického kontrabandu do socialistických zemí, nebo k rozvíjení politické a ideologické diverze. Komunisté jsou též pro výměnu osob, ale jsou proti výměně takových osob, která by byla zneužívána k oslabení socialistických zemí. V naprosté většině kapitalistických států jsou prý neúměrné vízové předpisy, které ztěžují občanům ze socialistických zemí cestování. Zatím co například anglický nebo americký turista dostane československé vízum prakticky na počkání a dokonce i do pasu, který je zaslán poštou, musí čs. občan vyplňovat složité formuláře a čekat na vízum řadu týdnů. Konzuláty Spojených států prý dokonce požadují, aby v dotazníku byla uvedena příslušnost ke komunistické straně.

Máme obavy, že čs. komunisté již prakticky začali provádět kontrolu výměny lidí, neboť za poslední pololetí 1972 známe 4 případy z obvodu Chicago, kterým bylo zamítnuto udělení viz k návštěvě Československa. Vyslancetví ve Washingtonu D.C. se vymlouvá, že prý nyní udělování viz potvrzuje přímo Praha.

POKUS O SENZACI SE SLOVENSKÝM NAVRÁTICEM

V Bratislavě se pokusili o politickou "bombu" s navrátilcem Miloslavem Tačovským, zřejmě čs. komunistickým agentem, který se po 6 letech pobytu v Západním Německu

ku vrátil zpět na Slovensko. Ředitel bratislavské tiskové a informační kanceláře Michal Lanko svolal tiskovou konferenci slovenských a "zahraničních" novinářů a představil jim Miloslava Tačovského jako vůdce ľud'áckého hnutí v exilu v Západním Německu.

Historie Tačovského je tato: po únoru 1948 byl vězněn pro protistátní činnost, v r. 1967 "uprchl" do Západního Německa, kde se vetřel do několika emigrantských spolků — především zásluhou Ďurčanského, býv. ministra Slovenského státu, o jehož vytvoření a existenci v letech 1939-1945 měl velkou zásluhu Hitler. Tačovský se dal do služeb Ďurčanského, který je jedním z vedoucích slovenských separatistů, hned po svém příchodu do Západního Německa a snažil se o získání funkcí v emigrantských spolcích. Nyní se po šesti letech v zahraničí vrátil do Československa — ačkoli byl v ČSR po r. 1948 odsouzen na 18 let žaláře. Takovým lidem se v komunistickém režimu nic nedaruje a jsou používáni ke všem možným službám ve prospěch svých chlebodárců. Bez jakýchkoliv pochyb Tačovský v r. 1967 do Západního Německa neuprchl, ale byl vyslán — a teď se režimu poslušně opět vrátil. Ve svém "exilu" se snažil žít z politiky, nyní doufá, že z ní bude žít opět — i když na úplně opačné straně.

A tak slovenská "bomba" s navrátilcem Tačovským — i když jeho "návrat" byl publikován v Pravdě, Mladé Frontě a Smeně — splaskla jako bublina, neboť jeho případ je příliš zřejmý.

I O ČINNOSTI ČS. NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ SE VÍ

V souvislosti s navrátilcem Tačovským, který popisoval veškerou činnost slovenských spolků v Západním Německu, došla na přetřes i činnost Rady svobodného Československa a Čs. národní rady americké. Obě prý zaslaly připsy prezidentu Nixonovi, ve kterém tlumočily stanovisko ke konferenci o evropské bezpečnosti se žádostí, aby na zasedání byla dána na pořad otázka situace v Československu — hlavně se týkající porušování lidských práv. Dnes už prý si nemusí nikdo dělat iluzí, že Američané si takováto prohlášení objednávali, a že by dali k dispozici letadla nebo alespoň letenky, aby členové této organizace českého a slovenského původu mohli přijet a vypovídat před kompetentními orgány. "Slovutná" rada prý samozřejmě zastává stanovisko "protičeskoslovenské."

Činnost ČSNRA nebyla nikdy "protičeskoslovenská," ale ČSNRA vždy stála za požadavkem svobody v Československu a proti diktatuře, vždy hájila celistvost čs. státu proti narušovatelům hranic — at' již ze západu nebo z východu. Tvrzení o případném poskytnutí letadel nebo letenek členům Rady americkými vládními kruhy utvrzuje každého krajana v Americe o tom, jak málo čs. pisatel článku o situaci v zahraničí ví, a jakým levným způsobem chce ohlupovat své čs. spoluobčany.

DARY:

Bohemian National Cemetery Association, Chicago, Illinois	\$100.00
American Czechoslovak Ladies Club, No. Miami, Fla.	50.00
Mr. Frank Havlík, Long Island City, N.Y.	25.00
Mr. Jerry A. Srp, Berwyn, Ill.	25.00
American Czechoslovak Engineers, Cicero, Ill.	21.00
Dr. Vlastimil Bažant, Buffalo, N.Y.	20.00
Dr. & Mrs. Matula, Libertyville, Ill.	15.00
Ruc Restaurant, New York, N.Y.	15.00
Mr. & Mrs. Frank Soukal, Sr., Chicago, Ill.	15.00
Mr. & Mrs. Antonín Filipi, New York, N.Y.	10.00
Mr. Steve Malina, San Bruno, Cal.	8.00
Mr. Roger Dvořák, Chicago, Ill.	8.00
Mr. & Mrs. Jan Mička, Berwyn, Ill.	15.00
George W. Boucek, Berwyn, Ill.	5.00
Marie Caitham, Chicago, Ill.	6.00
Řád Rovnost ČSA, No. 53	5.00

BRATR FRANTIŠEK KALKUS SEDMDESÁTNIKEM

V pondělí 20. listopadu 1972 dožil se svých 70. narozenin známý sokolský a národní pracovník, bývalý starosta Sokola Praha I — bratr František Kalkus (2507 Hainsworth Ave., North Riverside, Ill.—60546, U.S.A.)

Narodil se 20. listopadu 1902 v Čejkovicích u Jičína a po celý svůj život byl věrným příslušníkem sokolských řad. V letech 1919-1920 byl členem Sokola ve Vysokém Mýtě, kde spolupracoval se známým sokolským pracovníkem br. Frant. Nimshauserem, v letech 1921-1922 byl činným v Sokole Bratislava na Slovensku, po skončení své vojenské služby stal se v roce 1925 členem Sokola Paříž ve Francii a od roku 1927 až do roku 1948 byl členem Sokola Praha I, kde byl postupně jednatelem, místostarostou a starostou. Pracoval také v Sokolové župě Barákové v Praze a při VIII. valném sjezdu ČOS v říjnu 1947 byl jedním z ověřovatelů jeho zápisu.

Po komunistickém puči v únoru 1948 si bratr Kalkus ihned uvědomil, kde je jeho místo. Šel do odboje proti komunistům a vytvořil velmi dobře zorganizovanou podzemní skupinu, která vykonávala rozsáhlou protikomunistickou činnost. Patřilo do ní také převádění sokolských i jiných národních pracovníků přes hranice do exilu. Kromě jiných převedla jeho skupina bezpečně do zahraničí starostu ČOS br. Dr. Ant. Hřebíka a jeho manželku, nynějšího místostarostu Čs. Sokolstva v zahraničí br. Dr. Mikuláše Ferjenčíka s manželkou, gen. Antonína Hasala s rodinou, řadu čs. studentů, atd.

Když neopatrností některých členů této skupiny byla tato činnost prozrazena, bratr František Kalkus byl v noci ze 17. na 18. srpna 1948 komunisty zatčen a uvězněn. Brzy na to byla zatčena i jeho manželka Zdeňka, která byla propuštěna z vězení teprve po 3 měsících, a později byl zatčen i jeho starší syn Stanislav, který si odseděl v komunistickém vězení 6 měsíců.

Komunistickým Státním soudem v Praze byl bratr František Kalkus za svoji protikomunistickou činnost odsouzen do vězení na 8 roků. Odseděl si však jen 14 měsíců. V září 1949 podařilo se mu uprchnout z komunistického koncentračního tábora ve Vikmanově-Jáchymově a již koncem září 1949 se dostal na svobodu — do U.S. zony Německa. Po krátkém pobytu v uprchlickém táboře v Bambergu odešel do Mnichova, kde zůstal až do svého odchodu do Spojených států. Již v Mnichově opět pokračoval ve své sokolské práci a založil tam přípravný výbor pro utvoření Sokola v Mnichově.

Do Spojených států — do Chicaga — přijel se svou manželkou Zdenkou a mladším synem Petrem 24. února 1952. V Chicagu vstoupil do Sokola Slávského ve Ciceru a stal se členem Čs. Sokolstva v zahraničí. Je členem předsednictva Čs. národní rady americké, místopředsedou její Odbočky "28. říjen".

Odbočka Čs. nár. rady americké "28. říjen" v Chicagu uspořádala k počtu jeho 70. narozenin vzpomínkový večer, který se konal — za velké účasti bratrů, sester a přátel — ve čtvrtek 16. listopadu 1972 v budově Lincoln Federal na Čermákově třídě v Berwynu, Ill.

Večer zahájil a bratru Kalkusovi za Odbočku "28. říjen" blahopřál její místopředseda bratr Emanuel Lát. Pořad večera řídil bývalý čs. poslanec br. Čeněk Torn, který promluvil o životě a práci bratra Františka Kalkuse. Jeho sokolskou a protikomunistickou odbojovou činnost zhodnotil ve svém projevu starosta Čs. Sokolstva v zahraničí br. Dr. Antonín Hřebík a jeho činnost v Čs. národní radě americké ocenil úřadující místopředseda této celonárodní organizace br. Dr. Mikuláš Ferjenčík. Za Svaz politických vězňů komunistického Československa blahopřáli bratru Kalkusovi předseda br. Jaroslav Marek a br. Ing. Václav Zolman a za Masarykův klub při Chicagské universitě předseda klubu Roger Dvořák.

V závěru večera bratr František Kalkus srdečně poděkoval za uznání, jehož se mu dostalo, i za krásné upo-

mínkové dary, které mu byly při této příležitosti věnovány.

Po skončení pořadu členky Odbočky "28. říjen" a Čs. ženské národní rady v exilu v Chicagu připravily pohoštění, při němž účastníci večera dlouho setrvali v družném a srdečném rozhovoru a ve vzpomínkách.

Bratru Františku Kalkusovi do dalších let hodně pevného zdraví, zdaru a dalších úspěchů!
Hřk

ZAPŮJČENÍ FILMŮ

ČSNRA půjčuje následující filmy k promítání:

Pohřeb Jana Palacha v Praze — 16 mm černobílý zvukový film (9 minut).

Seven Days to Remember — historický film natočený čs. filmaři o invasi a okupaci Československa v srpnu 1968; 16 mm černobílý zvukový film s anglickým komentářem (58 minut).

50. výročí ČSR — slavnost ve Washingtonu, D.C.; zájezd uspořádaný ČSNRA za účasti krajských organizací. Film je 16 mm, barevný a zvukový (20 minut).

O zapůjčení dopište úřadovně ČSNRA, 2137 So. Lombard Ave., Room 202, Cicero, Ill. 60650.

O FILMU "SEVEN DAYS TO REMEMBER"

nám napsal Český klub při Texaské universitě:

"On behalf of the Czech Club at UT, Austin, I wish to thank you for the use of your wonderful film about the 1968 invasion of Czechoslovakia. In a tasteful touching way it evoked many feelings and memories in the viewers, some of whom are not far removed in years from Czechoslovakia.

I hope that you will have many opportunities in the future to let other groups use this film. Words can hardly express how worthwhile it seems to us for people to see this.

As a token of our good will, appreciation, and respect for your organization, we are enclosing a \$15 donation in the return of the film.

George Pazdral, President
Czech Club at UT, Austin"

VÝROČNÍ ZPRÁVA MATICE VYŠŠÍHO VZDĚLÁNÍ 1971-1972

Dne 30. června 1972 MATICE dokončila sedmdesátý rok své činnosti a díky Vaší pomoci ve školním roce 1971-72 poskytl bezplatně půjčce 18 studentům, 6 dívkám a 12 hochům; 6 studovalo výchovu (umění a vědy), 4 lékařství, 2 inženýrství, 2 obchodní vědy a ekonomii, 2 drama a umění, 1 mezinárodní vztahy a 1 hudbu. 15 bylo nových studentů a celkový počet studentů od založení MATICE v roce 1902, dostoupil čísla 623. Celková částka vydaná v bezúročných půjčkách ve školním roce 1971-72 byla \$11,800.00.

MATICE vzdává vřelý dík podpůrným spolkům, sokolským jednotám a všem jiným organizacím, českému a slovenskému tisku, jakož i jednotlivcům, kteří jak slovy, tak skutky přispěli k tomu, aby americká mládež čs. původu dosáhla vyššího vzdělání.

HOVORKOVA NADACE

Ve čtvrtém roce Hovorkovy Nadace získalo 49 studentů (20 dívek a 29 hochů) stipendia ve výši \$18,680.00. 21 studovalo výchovu (umění a vědy) — z toho 5 slavistiku — 9 inženýrství a vzdušný prostor, 9 lékařství, 4 chemii a biologii, 2 obchodní vědy a ekonomii, 2 drama a umění, 2 politické vědy a vládu, 1 mezinárodní vztahy, 1 geologii a 1 hudbu. Ve čtyřech letech bylo podporováno 136 studentů a celková částka vydaná na stipendia činí \$75,123.00. Žádosti o udělení stipendií přijímá v dubnu a květnu až do 1. června tajemník Dr. Jan Míčka, 2408 Oak Park Ave., Berwyn, Ill. 60402.

Z OBLASTÍ A ODBOČEK

ODBOČKA WASHINGTON, D.C. ČSNRA

Na valné hromadě odbočky, která se konala 28. XI. t.r., byl pro nové funkční období zvolen výbor ve stejném složení jako loni (až na nově vytvořenou funkci kulturního referenta).

Po přečtení zprávy o činnosti odbočky, která byla velmi bohatá a různorodá, dále zprávy pokladníka a revizora účtů, byl promítán dokumentární film "ONLY THE STRONG," srovnávající obranyschopnost Spojených států se Sovětským svazem. Film natočil Institute of American Strategy.

V novém funkčním období bude odbočka pokračovat v činnosti, kterou konala již řadu let — t.j. upozorňovat americké úřady na různá bezpráví páchaná čs. režimem na nových i starých exulantech, dodávat informace tisku a všude tam, kde bude třeba, aby se na věc Československa nezapomínalo. Bude také pokračovat v činnosti sociální a nově zvolený kulturní referent bude mít na starosti osvětový program odbočky.

Tradiční ples MAJÁLES se bude konat v sobotu 14. dubna v hotelu MAYFLOWER. Poznamenejte si toto datum v kalendáři. Těšíme se na shledanou.

* * *

PRVNÍ ODBOČKA ČSNRA NA LONG ISLANDU

Členové odbočky se scházejí pravidelně každý měsíc a debatují o situaci doma i ve světě. Předseda odbočky br. prof. Bušek vždy upozorní na události, které mají nějaký politický vztah ku staré vlasti — hlavně k trvající okupaci Československa, a zase vždy povzbuzuje k víře, že i když situace ve světě není zrovna příznivá, není zase beznadějná natolik, abychom ztráceli víru v lepší budoucnost.

Debatovali jsme o chystané mírové konferenci a o tom, co lze dělat v našich omezených možnostech. Každý člověk ví, že by nebylo opravdu spravedlivého míru, kdyby na sto miliónů lidí ve střední Evropě bylo ponecháno v sovětské nadvládě a útisku. Po zkušenostech, které lidstvo prodělalo, žádný národ si nezvolil komunismus dobrovolně, a všude, kde se komunisté dostali k moci násilím a terorem, je situace stejná.

Abychom shrnuli činnost odbočky za poslední čtyři měsíce, kdy jsme Věstníku nepodalí zprávu o své činnosti, uvádíme, že jsme v srpnu vzpomněli okupace Československa protestní schůzí v Sokolovně v New Yorku na 71. ulici — a odpoledne se většina členů naší odbočky zúčastnila manifestačního protestu před budovou Spojených národů. Nebyla to manifestace bouřlivá, mluvila za nás velká a výrazná návštěva a zvětšené fotografie scén z Prahy a Bratislavy ze dnů invaze. V popředí shromáždění bylo děvče v národním kroji s československou vlajkou ozdobenou černou stuhou a mladý junák v sokolském kroji s americkou vlajkou — a pak čtyřletý Slováček v kroji. Manifestující pilně rozdávali Americké Listy, které redakce zvlášť připravila k tomuto dnu s anglickými články a obrazy ruských tanků na Václavském náměstí na úvodní straně. Asi půldruhá tisíce jsme jich rozdali během tří hodin. Večer početná skupina mladých, většinou posrpnových emigrantů odtáhla s prapory a transparenty před budovu sovětského vyslanectví na 68. ulici, aby tam svým shromážděním vyjádřili svůj protest nad okupací Československa.

V neděli 29. října jsme vzpomněli 54. výročí založení Československé republiky — zase v newyorské sokolovně na 71. ulici. Sešlo se hodně Čechů a Slováků a oslava vyzněla důstojně. Promluvil předseda legionářů rev. Josef Šefl, významný projev měl dr. Jan Papánek.

Máme mezi sebou skvělé vlastence, Čechy a Slováky, jimž budíž vzdána všechna čest. Dnes je však hlavně na těch mladých následovat jejich krásného příkladu nezištné národní práce!

Frank Havlík

ODBOČKA ČSNRA V OWOSSO, MICH.

Výroční schůze odbočky konaná v neděli 3. prosince v Owosso byla početně navštívena členy i členkami a i těmi z mladších řad, podílejšími se na činnosti organizace. Br. A. Čech srdečně přivítal přítomné a pořad pak probíhal dle předepsaného rozvrhu.

Zápis z minulé schůze přijat beze změny; tajemník podal zprávu o činnosti a byly projednány došlé dopisy. Zpráva předsedy vykazovala pěknou účast ve vystoupeních tanečních kroužků během roku, zájezdy, plný úspěch prvního reprezentačního plesu v únoru, dále dobrý, ač ne tak finančně úspěšný podnik "Poutě" v červnu, úspěch filmového programu v září, a zájezd na Moravský den v Chicagu.

Sestra Čechová podala finanční zprávu, v níž se odráží úspěšné řešení vydání při zájezdech tanečních kroužků.

Poté bylo jednáno o podnicích v příštím roce. Usneseno konati druhý reprezentační ples, a to 17. února. Podnik bude opět v Pine restauraci v Owosso. Pout' u sv. Antonínka bude 24. června a byla přislíbena účast při výročních Dožínkách řádu ZČBJ. Sdružení bylo požádáno o účast na Českém dnu ve Wilber, Nebraska 3. srpna.

Ve volbách na rok 1973 předsedou znovu zvolen br. Čech, místopředsedou místo sestry Rešátkové, která se odstěhovala do Detroit, činný bratr Joe Dvořák. Tajemníkem zůstává A. Benesh, účetní a pokladní sestra Štěpánka Čechová.

Do pracovních výborů bylo zvoleno přes deset sester a bratrů. Schůze zakončena po 4 hod. odpoledne, manž. Příkazskými pak byly promítnuty filmy z vystoupení tanečních kroužků. Schůze byla opět důkazem dobré vůle našich členů a členek pokračovati v práci.

A. Benesh, tajemník

* * *

ODBOČKA PORTLAND, OREGON

My zde na pacifickém pobřeží jsme snad nejbližší a nejmenší krajský spolek, — takoví takřka zapadlí vlastenci. Zápasíme o udržení a děláme vše, co za daných okolností dělat můžeme; bohužel, nemáme moc štěstí s rozšířením našich řádků. Ze všech sem přijetých jsme mezi sebe mohli zařadit pouze jediného našince, bývalého advokáta, který pravidelně navštěvuje naše schůze, ač má dávno sedmdesátku za sebou, a k nám přes 150 mil dalekou cestu. Jaká je to škoda, že se náš počet nerozrůstá — pro nás i pro čs. národ a naši zdejší práci.

Velmi kladně posuzujeme u nás v Portlandu akci předsednictva ČSNRA, kterou bylo to, že Rada dopsal prezidentu Nixonovi ve věci našich požadavků, kterými jsou: odchod sovětského vojska, neutralizace Československa a svobodné volby. Jsou to požadavky nejvyšší spravedlivé. Bylo by namístě, abychom v této věci všichni, bez výjimky, dopsalí oběma našim senátorům a příslušnému kongresníku; poněvadž čas kvapí, nesmíme tuto věc odkládat, nebo dokonce ignorovat, to co uděláme, bude ke zdaru příštích generací.

John Martin

ZDAŘILÝ FILMOVÝ VEČER SDRUŽENÍ "VĚRNÍ ZŮSTANEME" V CHICAGU

Sdružení demokratických Čechoslováků, exulantů a krajanů, "Věrní zůstaneme" v Chicagu, spolupracující organizace Čs. nár. rady americké, uspořádalo v pátek 17. listopadu 1972 v budově Mid America Federal na Čermákově třídě v Ciceru, Ill., zdařilý filmový večer, při němž známý lékař Dr. Otakar Pacold promítal vysoce zajímavé barevné filmy o východní rovníkové Africe.

Večer zahájil předseda Sdružení "Věrní zůstaneme" br. Josef Jakl, který uvítal přítomné a představil Dr. Pacolda, při čemž zdůraznil, že Dr. Pacold již několikrát obohatil kulturní večery Sdružení promítáním svých zajímavých barevných filmů ze svých cest po Spojených státech a po Evropě.

Dr. Pacold pak předvedl své krásné barevné filmy ze tří zemí východní rovníkové Afriky — z Kenye, Tanzanie a Ugandy. Byly to překrásné záběry africké přírody, za-

jmavých rostlin a pestrých květin, ze života africké zvěře, záběry, zachycující život na řece Nilu, atd. Dr. Pacold doprovázel tyto své zdařilé barevné filmy českým výkladem a br. Jakl přílehlavou reprodukovanou hudbou.

Návštěvníci, kterých se dostavil tak značný počet, že místnost, ve které se večer konal, byla do posledního místa zaplněna, sledovali tyto zajímavé filmy s mimořádným zájmem, neboť šlo o záběry z dalekých končin, které se jen málo komu podaří osobně shlédnout.

Po ukončení večera předsedou br. Josefem Jaklem účastníci setrvali — při pohostění — ještě dlouho po skončení pořadu a Dr. Pacold ochotně odpovídal na jejich dotazy, které svědčily o zájmu o tyto vzdálené africké kraje.

Hřk

Z KANADY —

WINNIPEG, MANITOBA

U příležitosti svátku "Dne příměří" (Remembrance Day, November 11), byla konána vzpomínková slavnost v neděli dne 12. listopadu 1972 o 3. hod. odpolední pod záštitou Citizenship Council of Manitoba v International Centre, Winnipeg, Manitoba, Canada.

Při této příležitosti byl věnován Přípravným výborem pro postavení pomníku Jana Palacha ve Winnipegu model vlastního pomníku, jehož autorem jest výtvarník Josef Randa, do obřadního sálu "Assembly Hall" v International Centre, Winnipeg.

Slavnostní obřad dedikace modelu pomníku Jana Palacha vykonal Msgr. Dr. P. Lekavý z USA. Případ Jana Palacha není pouze věcí Československa, ale věcí všech národů celého světa — za svobodu člověka.

Slavnostního odpoledne se zúčastnila celá řada význačných činitelů ze všech složek veřejného života ve Winnipegu. Slavnostní program byl doplněn hudbou od Antonína Dvořáka z Novosvětské symfonie. Zároveň s věnováním modelu pomníku Jana Palacha byla věnována do International Centre, Winnipeg, kde se soustřeďuje přes 28 různých národnostních skupin, československá státní vlajka.

Odpolední slavnosti předcházely bohoslužby za Jana Palacha v místním r.k. kostele Panny Marie Fatimské.

Co říci více? Na pozvánky jsme dali slova básníka Pavla Javora: "Ani plamen nezničí touhu po pravdě a po svobodě . . ." A.K.W.

* * *

PROF. DR. VÁCLAV BENEŠ ZEMŘEL V BLOOMINGTON, INDIANA

Ve středu 6. prosince 1972 zemřel náhle v plné práci — ve věku 62 roků — syn bývalého senátora Vojty Beneše — Dr. Václav Beneš, profesor University of Indiana v Bloomington, Ind.

Narodil se 7. května 1910 v Brandýse nad Labem v Československu. Vystudoval práva na Karlově universitě v Praze, kde v roce 1934 dosáhl doktorátu práv. Po tříleté právnické praxi vstoupil do služeb čs. ministerstva zahraničí. Pracoval nejprve v Praze, později v Londýně, po skončení druhé světové války opět v Praze a posléze v Paříži, kde byl kancléřem čs. velvyslanectví. Po komunistickém puči v roce 1948 se tohoto svého úřadu vzdal.

Po vystudování práv na McGill universitě v Montrealu v Kanadě stal se profesorem na University of Indiana v Bloomington, Ind., kde působil až do své předčasné smrti. Napsal řadu odborných právnických článků a úvah a byl spoluautorem několika odborných knih.

Byl též členem Společnosti pro vědy a umění.
Budiž čest jeho světlé památce!

IN MEMORIAM

V upomínku na zesnulého manžela, p. Ludvíka Václavka, věnuje Mrs. Maria Vaclavek, Jackson Hts., N.Y. . . . \$25.00
V upomínku na svého manžela, který zemřel
27. srpna 1972, věnuje Mrs. Christina Štybr,
Fox River Grove, Ill. 5.00

CENA PLUKOVNÍKA JOHNA SLEZÁKA

Asociace armády Spojených států (AUSA) založila cenu PLUKOVNÍKA JOHNA SLEZÁKA. Plukovník Slezák, který je nositelem zlaté medaile za vynikající služby v národní obraně Spojených států a mnoha jiných vyznamenání, byl v AUSA činným po mnoho let. Cena Johna Slezáka bude každým rokem udělována pobočce AUSA, jež se vykáže nejlepší všeobecnou činností roku. Cena za rok 1972 byla na 18. výroční schůzi Asociace, která se konala v říjnu tr., udělena Braxton Bragg Chapter of North Carolina.

Plukovník Slezák se narodil na Slovensku. Do Spojených států přijel v r. 1916. Graduoval na University of Wisconsin v oboru strojního inženýrství — pak následovala úspěšná celoživotní dráha, kterou se významným způsobem zapsal do historie armády Spojených států a amerického života. Po léta byl šéfem vývojového oddělení kovů u Western Electric Company, presidentem Turner Brass Works v Sycamore, Ill.

V únoru 1942 byl povolán do aktivní služby jako major, stal se členem výboru pro výzbroj amerického námořnictva, v r. 1943 mu byla udělena hodnost plukovníka, v r. 1944 obdržel medaili za zásluhy, v r. 1946 Řád dubového listu. V dubnu 1953 jej pres. Eisenhower povolal do úřadu náměstka ministra pro armádní výzbroj a byl jmenován podsekretářem armády. Za tuto službu byl odměněn mírovou medailí.

Z řady funkcí, jež během své aktivní činnosti zastával, by byl bohatý výčet: předseda představenstva Kable Printing Co., ředitel Hazeltine Corp., Hupp Corp., Western Publishing Co., ředitel Americké ordonanční Asociace, ředitel Institutu pro americkou strategii, prezident výrobní společnosti Pheoll, ředitel Illinois Bell Telephone Co., prezident Illinoiské společnosti výrobců, ředitel obchodní komory státu Illinois a mnoho dalších.

Založení ceny plukovníka Johna Slezáka Asociací armády Spojených států je dalším projevem uznání významu celoživotní práce a působení plukovníka Slezáka.

Čs. národní rada americká, jejímž je pluk. Slezák dlouholetým, váženým a štědrým přispívatelem, plukovníku Slezákovi k tomuto uznání upřímně blahopřeje.

NÁLEPKY ČSNRA

V druhé polovině listopadu rozeslala ČSNRA všem svým členům, předplatitelům časopisů a přátelům nálepky na dopisy s námětem holubice za mřížemi a nápisem: "Czechoslovakia still occupied." Autorem uměleckého návrhu je výtvarník p. Milan Košar. Četné dopisy, které ČSNRA docházejí nejlépe svědčí o tom, že nálepky se úspěšně rozléty po světě, nesouce nápis připomínající osud Československa.

Úřadovna ČSNRA ráda vyřídí Vaše další objednávky nálepek.

* * *

Z dopisů došlých ČSNRA v nálepkové akci — a z dopisů vánočních citujeme:

"Děkuji Vám vřele za Vaše umělecky i ideově výstižné nálepky, jež připomenou světu smutný úděl naší milované vlasti. Příloženě Vám zasílám osobní šek, abyste mohli úspěšně pokračovat v ušlechtilé práci.
K. Ch."

* * *

"Gratuluji Vám k Vašej poctehnané práci a prajem Vám do Nového roku d'alšie úspechy.
V.A."

* * *

"Příkládám příspěvek k činnosti, již si vážím a je tak nezbytná. Jinak hodně úspěchů ve všem počínání nejenom pod stromček, ale i pro příští rok.
T.S.H."

* * *

"We appreciate your extremely good and wonderful work.
M.&B.L."

* * *

"May your seal campaign be a great success.
K."

ČSA střeží Vaši budoucnost

Jestliže jste členem bratrské a sesterské podpůrné Jednoty ČSA, jste kryt tím nejlepším životním pojištěním jaké může pouze bratrská jednota poskytnouti.

Jakmile se stanete členem Jednoty ČSA, tato přejímá veškerou zodpovědnost a závazky z vašeho členství plynoucí.

Více než 60 organisátorů Jednoty, s dokonalou přípravou reprezentuje ČSA ve většině států Unie a jest připraveno podati vám veškeré informace týkající se vašeho životního pojištění a vypracovati vám individuální plány, které vám zaručí nejvyšší možnou ochranu pro vaši budoucnost.

ČSA má 200 ŘÁDŮ ve většině států Ameriky, v nichž naleznete bratrské prostředí, které vám nemůže poskytnouti žádná obchodní pojišťovna. Ovšem, kromě toho, členství v Jednotě ČSA opravňuje vás k řadě výhod, jaké opět pouze bratrská jednota může poskytnouti.

Kdo Jednotu ČSA doporučuje? Více než 118 let služby desetitisícům spokojených členů, ČSA nikdy nezklame, neboť jest vybudována na základech stmelěných z poctivosti a zodpovědnosti. ČSA chrání vaši budoucnost.

Staňte se jejími členy, doporučte ji svým přátelům a známým.

Č.S.A. • 2138 S. 61st Court, Cicero, Ill. 60650

V E S T N I K

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. — Room 202
Cicero, Illinois 60650

NOVOROČNÍ PŘEKVAPENÍ PRO ČESKOSLOVENSKÉ DĚTI V AMERICE

Z popudu pohádkového profesora Fridolína Šmodrchy vzniká pěkný dáreček pro mládež: "KAŠPÁRKŮV KALENDÁŘ PRO DĚTI V AMERICE NA ROK 1973," který nakreslil a napsal Savo Roknič.

Je to první kalendář tohoto druhu, který byl vydán pro naše děti v mateřském jazyce ve svobodném světě.

Kalendář je nástěnný, velikosti 11"x14" a obsahuje pohádkové náměty, které si děti mohou vybarvit, a veselé veršičky s doplňováním slov k pobavení i poučení.

Rodiče, babičky a dědečkové, chcete udělat svým malým radost? Kalendář prodává úřadovna Čs. národní rady americké, 2137 So. Lombard Ave., Room 202, Cicero, Ill. 60650. (Telefon 656-1117). Cena \$2.50 včetně poštovného.

Upozorněte své známé — podporujte naši usilovnou práci o zachování mateřského jazyka v Americe. Začněte u svých dětí, budou vám za to vděčny.

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois